

[Indenrigsministeren.]

ikke forstod, man kunde tale om de Konserveratives Toldforslag som Udtryk i denne Forbindelse for Krav paa Selvstændighed, thi, sagde det ærede Medlem, Handelsministeren har jo aldeles ikke opfattet dette Forslags Fremsettelse som en uvenlig Handling. Nej, hvorfor skulde han dog det? Det konservative Folkeparti har jo ikke paa nogen Maade Forpligtelse overfor os til at etablere en Forhaandsforhandling med os om, hvilke konservative Forslags Fremsettelse det maatte behage os at bifalde. Det er ganske selvfølgelig, at Handelsministeren ikke deri har kunnet se nogen uvenlig Handling, men han har selvfølgelig som alle vi andre set det som Udtryk for den Handlefrihed, som det konservative Folkeparti mener at besidde, og som vi heller ikke bestrider. Men naar det ærede Medlem henpeger paa Venstres Gennemførelse af Statsgrundskyldloven af 1922, gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at den heller ikke paa nogen Maade var at opfatte som en uvenlig Handling overfor det konservative Folkeparti, og saaledes blev den jo heller ikke opfattet af det konservative Folkeparti, aldeles ikke; jeg mindes særdeles vel de Forhandlinger — jeg deltog i dem —, som gik forud for dette Forslags Fremsettelse her i Rigsdagen. Og dog var det politiske Forhold mellem de to Partier, mellem Regeringen og det konservative Folkeparti, den Gang af en væsentlig anden Beskaffenhed, end det er nu.

Det ærede Medlem taler i denne Forbindelse igen om dem, der ønsker, og dem, der ikke ønsker etableret en Blokpolitik. Jeg vil derom sige, at om man ønsker at naa til en saadan eller ikke, afhænger ganske af, paa hvilke Vilkaar en saadan Politik kan etableres. Det var dette, som det konservative Folkeparti under de Forhandlinger med de forskellige Partier, som gik forud for den nuværende Regerings Dannelse, kortelig udtrykte saaledes: Hvad faar vi for det?, og da Svaret ikke var tilfredsstillende, blev der ikke noget ud af det (*Christmas Møller*: Hvor er det fremsat?). Ja, det ved det ærede Medlem særdeles vel.

Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om, hvordan en Regering, som hvilede paa et Mindretal blandt Vælgerne, vilde være stillet, skal jeg dernæst sige, at jeg ser ikke noget som helst til Hinder for, at en saadan Regering i en Periode, overfor bestemte Opgaver, kunde vise sig at være en særdeles stærk Regering, og jeg gentager, at jeg meget vel

kunde tænke mig Situationer, hvor jeg langt vilde foretrække en saadan fremfor et fuldkommen i Molekyler splittet Tal her i Folketinget; jeg kunde særdeles vel tænke mig Situationer, hvor en saadan Regering, som Vælgerne, til Trods for at der bag den stod et Mindretal af Vælgere, havde givet Styrke til at føre an, var langt at foretrække for den kaotiske Tilstand, som Partideling og Valgmaader, der sikrer ethvert Mindretal Repræsentation i Tinget, ellers kan føre ud i.

Jeg har nu saa mange Gange hørt det afdøde udmærkede Medlem af det høje Landsting Hr. Jørgen Pedersen udnævnt til en politisk Fører gennem Menneskealdre her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde ogsaa om ham: dette afdøde Medlem af Landstinget, som havde været ledende i 40 Aar, og derigennem skulde der skabes en frygtindgydende Baggrund for de Udtalelser, han havde fremsat. Ja, jeg mener, at dette ærede Landstingsmedlems politiske Indsigt og Intelligens var af en saadan Standard, at han burde have været en politisk Fører, men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, hvis han ikke i Forvejen ved det, at han jo blot behøver at tænke paa det moderate Venstres Skæbne fra 80erne og fremefter for at være paa det rene med, af hvilken Art dette Førerskab i det høje Landsting var i disse mange Aar. Men det er jo heller ikke nødvendigt at male dette ærede Medlem op, at opforgylde ham paa den Maade, som det her er sket, for at opnaa, at der tillægges Udtalelser, som han har fremsat, Vægt. Det har jeg gjort med Hensyn til de fleste Udtalelser, som Hr. Jørgen Pedersen har fremsat, og det gør jeg i og for sig ogsaa med Hensyn til den her citerede Udtalelse. Men imod den, vil jeg hævde, er jeg heller ikke paa nogen Maade gaaet med det Forslag, jeg her har fremsat.

Det ærede Medlem siger, at jeg kun har fremført een Argumentation til Gunst for 2 Mandater til Bornholm, og det var denne ene, sagde det ærede Medlem, at Bornholm altid havde haft 2 Mandater. Ja, hvis jeg ikke havde fremført anden Argumentation, vilde det jo have været en helt H. C. Andersensk Begrundelse, saaledes som han tidt giver den for Paastande i sine Eventyr. Men det ærede Medlem maa have været fraværende nogle Øjeblikke, ellers kunde han ikke være kommet til den Opfattelse; thi jeg har udtrykkelig sagt, at efter de i Lovforslaget staaende Fordelingsregler skulde Bornholm